

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9086 af 26/03/2008 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2007-6-620

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2008-6-620

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2007-6-620

Resumé

Klager – en person – klagede over en udsendelse på TV 2.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Sådan som sagen foreligger påklaget har Pressenævnet ikke mulighed for at tage stilling til, hvilke oplysninger [K] har anmodet om et genmæle over for, jf. mediansvarsloven § 36, stk. 1. Denne del af klagen afvises herefter.

Pressenævnet bemærker, at parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt [B's kone og B] indgik lejeaftale vedrørende et andet sommerhus (det gule hus), end det sommerhus (det hvide hus) de fik stillet til rådighed. Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige. På baggrund af billedmaterialet lægger Pressenævnet til grund, at det hvide sommerhus, der blev stillet til rådighed var i dårlig stand. Nævnet finder herefter, at TV 2 har bragt korrekt information ved at oplyse dette, og nævnet udtaler ikke sin kritik.

Pressenævnet har heller ikke mulighed for at tage stilling til, om klager og ejeren af det røde sommerhus (det hus [A] og hans kone så) havde en mundtlig lejeaftale. På baggrund af [A]s udtalelser lægger Pressenævnet imidlertid til grund, at ægteparret [A] ikke havde mulighed for at leje sommerhuset. Nævnet finder herefter, at TV 2 har bragt korrekt information ved at oplyse, at klager ikke havde "lov til at disponere over huset", og nævnet udtaler ikke kritik heraf.

Pressenævnet finder, at oplysningerne i indslaget vedrørende udlejningsdispositionerne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [K], og de har derfor skullet efterprøves i særlig grad inden offentliggørelse, først og fremmest ved forelæggelse for klager.

På baggrund af parternes oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at TV 2 tilbød [K] at medvirke i et båndet interview eller i et studieinterview, hvilket klager afslog. [K] må navnlig på baggrund af telefonsamtalen - hvori klager imødegik kritikken vedrørende [A], [C] og [D] - have været bekendt med, at udsendelsen var kritisk over for klagers udlejningsdispositioner. Under disse omstændigheder giver offentliggørelse af oplysningerne uden yderligere forelæggelse ikke anledning til kritik.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at i en retsreportage bør en domfældt person forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales, jf. punkt C.8. Pressenævnet finder, at der er en sådan sammenhæng mellem klagers tidligere straffedom vedrørende sommerhusudlejning og klagerne i udsendelsen vedrørende samme, at der var belæg for at nævne dommen i udsendelsen, og nævnet udtaler ikke kritik heraf.

Pressenævnet finder, at TV 2 heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

[K] har klaget til Pressenævnet over en udsendelse på TV 2 den 27. september 2007, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat. [K] har endvidere klaget over, at TV 2 har afvist at bringe et genmæle.

1. Sagsfremstilling

TV 2 sendte den 27. september 2007 forbrugermagasinet ”Basta”. Udsendelsen handlede om udlejningsbureauer, der misligholdt deres aftaler med sommerhuslejere. Af udsendelsen fremgik bl.a. følgende:

”*Studievært*: Ét er at komme frem til et sommerhus, der langt fra er luksus, som vi lige har hørt. Meget værre er det at komme i kløerne på bureauer, der tilbyder sommerhuse, som slet ikke er deres.

[A], *sommerhuslejer*: Så er det jo fyldt med fup, og han kan ikke tilbyde os noget. Og han kan slet ikke give os det, der er stillet i udsigt.

Speak: Det handler om [K]s sommerhusudlejning. [A] og hans kone var ellers glade, da det sidste sommer lykkedes dem at leje et sommerhus ved Marielyst på Falster gennem [K]s bureau.

[A]: Vi var blevet stillet i udsigt, at vi skulle få et lille godt hus, men den stand, det var i, det er altså under den standard, man kan være bekendt at tage penge for. Uden for. Det flød med pap, gammel grill, brækkede fliser, træpaller. [Af skærbilledet fremgår privatoptagelser fra sommerhusgrunden. Optagelserne viser det oplyste.] Det lignede en losseplads. Der var møghamrende beskidt. Store fluer lå - døde fluer lå i vindueskarmene. På gulvet var der store nullermænd.

Speak: Ægteparret [A] klagede til sommerhusudlejeren [K]. Han giver dem nu et nyt tilbud.

[A]: Så fortæller [K], at han jo var heldig, at han *lige* havde fået et sommerhus ind. Og *det* var han sikker på, at det kunne vi leje på de samme betingelser.

Speak: [A] og hans kone går hen for at se huset [et rødt sommerhus]. Og kort efter dukker en noget forbavset ejer op på grunden.

[A]: Hun siger så: Hvad laver I her i mit hus. Jamen, vi var blevet tilbudt det af [K]. Og så siger hun: [K] og jeg har overhovedet ikke nogen aftaler, så I kan ikke leje det her hus.

Speak: [K] har altså slet ikke lov til at disponere over huset. Parret er herefter vidne til en noget besynderlig scene, da [K] kort efter dukker op.

[A]: Det viste sig jo ret hurtigt, at han kan ikke få lavet nogen aftale med ejeren af huset, om at vi så kan bo der på de samme betingelser. Men så finder han jo lige pludselig ud af, at nu har han jo så igen et udspil. En ny kanin bliver hevet op af tryllehatten. Vi kan så kigge på et andet hus.

Speak: Men her har ægteparret fået nok af [K]s tilbud.

[A]: Ét, det var jo det der, der ikke var til at være i. Og det andet, det var jo altså den aftale, som han sagtens kunne lave, kunne han jo ikke lave. Så den tror vi heller ikke på, han kan lave med det tredje hus, så vi siger: Nu stopper festen. Vi vil jo selvfølgelig gerne have vores penge tilbage. Og jeg siger jo til [K]. Uden, at der skal laves et stort nummer ud af det der. Lad os nu glemme alt om det her. Den aftale, den glemmer vi, og jeg får det der depositum. Og så ”that’s it”. Men *det* kunne der overhovedet ikke blive tale om.

Speak: Det er ikke første gang, at [K] og hans sommerhusbureau laver dét nummer. Han har lejet sommerhuse ud i Marielyst i ti år med mange klager. På områdets turistbureau kender de alt til [K]s metoder.

Gitte Frank, turistchef, Marielyst: Folk har været udsat for, at det hus de har lejet, har været lejet ud til nogle andre, når de er kommet. Eller de har været ude for, at de ikke har fået det hus, som de har set på nettet og troede, de havde bestilt. De har fået huse, som har været meget snavsede og beskidte. De har været sendt rundt, fordi at nøglen ikke passede til det hus, de havde lejet. Hvor de har. Jeg har et eksempel på nogle, som først ved det femte hus kunne komme ind ad døren, og nøglen passede. Og så var det hus til og med i meget dårlig stand.

Speak: [B] og to venner troede, at de lejede dét her sommerhus [på en hjemmeside vises et gult hus]. Det blev annonceret som et luksussommerhus til 12.000 kroner på [K]s hjemmeside Marielyst.com.

[B], *sommerhuslejer hos [K]*: Åh han lover. Det er jo så fint. Der er alt simpelthen. Men da vi så kommer ned til huset. For det første så er det ikke det hus, vi har fået vist på den adresse, som vi har fundet på

nettet [Af skærmbilledet fremgår privatoptagelser af et *hvidt* hus]. Vi kommer frem til huset og kan se allerede fra starten af, at huset ikke er det samme hus. Det er ikke engang samme farve huset. Og det konfronterer vi selvfølgelig [K] med, når han kommer med nøglen. Hvilket han først gør i øvrigt en time efter aftalt, hvor vi står i frostvejr med vores søn på seks måneder. Og han påstår, at det er det hus. Men, altså vi kan jo gå ind og se på nettet, at det ikke er det hus.

Speak: I stedet er det dét her syn, der møder dem inden for [privatoptagelser fra sommerhuset].

[B]: Badeværelset som sådan set skulle være hovedbadeværelset. Det var under renovering. Og der var ikke noget koldt vand i køkkenet, og opvaskemaskinen virkede ikke, og der var ikke det antal senge, som vi var lovet, og swimmingpoolen, den var vi blevet lovet, var 26 grader. Den var kun 17 grader. Og der var råd og svamp i alt, hvad der hedder dørkarne, og ja jeg kunne blive ved sådan. Vi kontakter [K] igen, og siger til ham, at det der hus. Det er i hvert fald ikke luksus. Det er helt sikkert. Men han kommer så frem, og han er hverken til at hugge eller stikke i. Det er, som det er beskrevet, siger han. Der er så mange ting galt, så vi må kontakte [K] stort set hver eneste dag, fordi der er nogle fejl, som vi ikke kan leve med i et såkaldt luksushus i hvert fald.

Speak: Til sidst lykkedes det at få [K] til at refundere halvdelen af beløbet.

[B]: Det er jo temmelig irriterende. Altså, man regner jo med at få noget, og det ser åh så lækkert ud. Og det var ikke et problem med, hvad det kostede, fordi vi sagde til ham, at vi skulle have et luksushus, og det var det han fremviste os på nettet. Og vi kommer frem til noget gammelt ragelse, for at sige det mildt.

Speak: Men [K] lover tilsyneladende sommerhuse ud, han slet ikke disponerer over. Tilbage i 2002 fik [K] en betinget dom for at leje andres sommerhuse ud uden tilladelse.

Studievært: Basta har talt med flere sommerhusejere i Marielyst, der har fået lejet deres sommerhus ud af [K] uden, at de havde givet tilladelse til det. I øjeblikket er der to huse inde på hans hjemmeside Marielyst.com, som han ikke har tilladelse til at leje ud. Vi ringer nu til [K] for at høre, om vi kan leje de her sommerhuse.

[K] (over telefonen): Så finder jeg ud af, om de er ledige, og så får du en pris på dem. Det er jo nyere huse. Begge de to her. Det lyse, det er jo et sted – 210 [sommerhusets udlejningsnummer]. Det er nyere end 209 [sommerhusets udlejningsnummer].

Bastas medarbejder: Men vi kan være ret sikker på, at standarden den er okay?

[K]. Altså, jeg vil ikke have så mange huse. Jeg gider ikke have dem, jeg har bøvl med, ikke også. Hvis jeg har bøvl med huse, så skal jeg bruge alt for meget tid og ressourcer på det. Så er det meget bedre at leje nogle gode huse ud.

Studievært: Det er altså ikke noget problem at leje sommerhusene hos [K]. Nu ringer vi til sommerhusejere og hører, hvad de siger.

[C], sommerhusejer af FA210 (over telefonen): Nej, jeg har ikke nogen aftale med [K] om, at han skal leje mit sommerhus ud. Det er mærkeligt, når han er blevet bedt om at pille det af flere gange, så.

[D], sommerhusejer af FA209 (over telefonen): Altså, jeg var slet ikke klar over, at mit hus var inde på en anden hjemmeside, før jeg får det at vide. Det er lidt ubehageligt ikke. Folk de får lavet nogle aftaler om leje, og så tropper de op. Og så er der lige ti andre, der også har lejet. Ja, men jeg synes, det er groft, og det bryder jeg mig ikke om. Og hvis jeg finder ud af, hvad det er for en hjemmeside, så vil jeg lige ringe til ham og sige, at han skal få fjernet det hus.

Speak: [K] har altså lejet et sommerhus ud på sin side, han slet ikke disponerer over. På trods af, at han har en dom for ikke at må leje andres sommerhuse ud uden tilladelse.

Gitte Frank, turistchef, Marielyst: Det har jo ikke stoppet det. Det har jo fortsat alligevel. Jeg synes, det er kedeligt. Helt sikkert og jeg synes, det er forfærdeligt synd for de mennesker, og det er frustrerende, at der ikke kan gøres noget ved det.

[B]: Jamen altså, det er helt tydeligt, at det bare er svindel og humbug det hele, for han kan så mange historier om og dårlige undskyldninger og det hele. Og så er der lige en ny undskyldning næste dag, når han kommer, så det er helt tydeligt, at han har så mange undskyldninger, for det er han bare vant til. Det er bare standard, at han svarer på nogle spørgsmål.

Studievært: [K] fra udlejningsbureauet Marielyst.com havde altså masser af undskyldningerne til kunderne, men han vil ikke udtale sig her i studiet. Vi spurgte ham i stedet for på telefon, hvorfor han forsøger at leje sommerhuse ud uden ejernes tilladelse.

Studievært (over telefonen): De har ikke lavet nogen aftale med dig. Hvordan er deres huse så endt på din hjemmeside?

[K]: Jeg tror godt, vi ved begge to, at de er på min hjemmeside. Det er jo ikke sådan, at jeg lejer huse ud, som ikke jeg har rådighed over.

Studievært: Men du må da kunne svare på, hvordan det kan lade sig gøre, at du lige nu har to sommerhuse liggende på din hjemmeside, hvor ejerne af sommerhuset siger, at der skal det ikke ligge. Hvordan kan det ske?

[K]: Synes du så ikke, at det er mærkeligt, at de ikke ringer og siger det til mig? For så kan jeg gå ind med ét klik fjerne dem. Jeg – og jeg siger det igen. Jeg arbejder lidt anderledes end de store. Jeg laver ikke nogen skriftlige årlige aftaler med ejerne. Jeg booker dem, som jeg sagde før, ad hoc.

Studievært: Vi har en familie, som siger, at du er i gang med at vise et sommerhus frem, og så dukker ejeren op og siger, at du slet ikke har ret til at leje det sommerhus ud. Og nu er der så to sommerhuse på din hjemmeside, som du heller ikke har ret til at leje ud. Hvordan hænger det sammen?

[K]: Det er jo ikke korrekt. Det er jo ikke korrekt.

Studievært: Du indrømmer, at du har været inde og hente billederne på det ene sommerhus inde på et andet udlejningsbureaus hjemmeside.

[K]: Ja.

Studievært: Hvorfor har du gjort det? Hvis de ville leje ud gennem dig, ville de vel selv sørge for, at du fik nogle billeder.

[K]: Jeg skal bare lige have.

Studievært: Men de har ikke bedt dig om at leje deres sommerhuse ud. De har ikke nogen aftale med dig, siger de. De anede ikke, at deres sommerhuse var på din hjemmeside. Og de vil gerne have det fjernet.

[K]: Jamen, det vil jeg da gerne gøre, men det synes jeg, de skal ringe og sige til mig. For de er jo ikke, altså. De har. Hvornår har du snakket med dem? For så kunne de jo bare have ringet med det samme, så kunne jeg med ét klik fjerne dem.”

2. Parternes synspunkter

2.1. [K]s synspunkter

[K] har anført, at indslaget er krænkende og har været skadeligt for klagers selskab www.marielyst.com.

[K] har videre anført, at TV 2 ikke har skriftlig dokumentation, der kan bekræfte de mundtlige udtalelser. Turistchef Gitte Frank udtaler sig uden at have set klagers huse. Til de enkelte udlejningsaftaler har klager anført følgende:

I forbindelse med en udlejningsaftale med *lejer [A]* kontaktede [K] en sommerhusejer, der havde reageret på en annonce, hvor klager søgte sommerhuse til udlejning. I den forbindelse oplyste [K] over for eje-

ren, at han ville ringe, såfremt han kunne bruge huset. Klager kontaktede ejeren og aftalte derefter at mødes i huset. Han var således berettiget til at disponere over huset.

Det oplyses i udsendelsen, at *lejerne [B's kone og B]* lejede et hus annonceret til 12.000 kr., selvom klager ikke har oplyst priser på hjemmesiden. [K] har fremlagt dokumentation for en lejeaftale mellem [B's kone] og klager lydende på 8.000 kr. for en uges leje.

[D] er ny ejer af sommerhuset med udlejningsnummer FA 209. Den tidligere ejer, som klager havde en udlejningsaftale med, havde ikke oplyst, at han ikke længere ejer huset.

[K] har en aftale med *ejer [C]* (udlejningsnummer FA210) om udlejning af huset. [C] har ikke bedt klager fjerne huset fra hjemmesiden.

[K] har videre anført, at han alene fik 24 timer til at modbevise TV 2s påstande. TV 2 har anvendt klagers mundtlige udtalelser vedrørende den ene sag, selvom mediet havde givet tilsagn om at maile alle spørgsmål i de tre sager.

[K] har herudover anført, at det er i strid med god presseskik at gøre opmærksom på hans dom fra 2002.

[K] har endelig anmodet om at få bragt et genmæle.

2.2. TV 2s synspunkter

TV 2 har anført, at lejernes klagepunkter er veldokumenterede med fotos og videooptagelser, ligesom turistchef Gitte Frank bekræfter, at lejernes klager er velbegrundede.

TV 2 har til de enkelte udlejningsaftaler anført følgende:

[A] forklarede, at husets ejer afviste at have nogen form for aftale med [K] og bortviste derefter familien [A] fra den ejendom, de troede, de havde lejet. Klager har ikke fremvist en fremlejeaftale mellem klager og husets ejer.

[B's kone og B] havde en lejekontrakt på et hus til 8.000 kroner. De havde imidlertid lejet et andet hus, klager ikke kunne levere. De fik således tilbudt et andet hus i erstatning, som ikke levede op til den standard, der var beskrevet i [K]s materiale. Lejen blev derfor reduceret til 5.000 kroner.

Vedr. [D]s hus (udlejningsnr. FA 209) bekræftede klager selv, at han ikke havde ret til at udleje huset. Det er udlejers pligt at holde sig orienteret om ejerforhold og indgå ny udlejningsaftale ved ejerskifte.

Søren Thomsen fastholdt, at han ikke ville have sit hus (udlejningsnr. 210) på [K]s hjemmeside, og at han ikke havde nogen lejeaftale med klager.

TV 2 har herudover anført, at [K] gentagne gange blev opfordret til at medvirke i udsendelsen, enten i et studieinterview eller i et båndet interview fra klagers arbejdsplads. Da begge dele blev afvist, forsvandt grundlaget for at fremsende spørgsmålene pr. mail.

TV 2 har anført, at [K] i 2002 blev idømt en betinget straf for at have lejet andres sommerhuse ud uden tilladelse. Det nævnes, fordi der på klagers hjemmeside findes to sommerhuse, som han ikke har tilladelse til at disponere over. Ejerne af disse sommerhuse afviser at have en aftale med [K] om udlejning af sommerhusene. [K] bliver i indslaget konfronteret med disse forhold og erkender at have hentet billedet af det ene sommerhus fra en anden udlejers hjemmeside. Da dommen fra 2002 vedrører manglende tilladelse til at leje andres sommerhuse ud, finder TV 2 det relevant at nævne dommen.

TV 2 har endelig anført, at der ikke er grundlag for at kræve et genmæle.

3. Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jytte Scharling, Jan Kristensen, Ulrik Holmstrup og Bodil Mørkøv Ullerup.

Sådan som sagen foreligger påklaget har Pressenævnet ikke mulighed for at tage stilling til, hvilke oplysninger [K] har anmodet om et genmæle over for, jf. mediansvarsloven § 36, stk. 1. Denne del af klagen afvises herefter.

Pressenævnet bemærker, at parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt [B's kone og B] indgik lejeaftale vedrørende et andet sommerhus (det gule hus), end det sommerhus (det hvide hus) de fik stillet til rådighed. Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige. På baggrund af billedmaterialet lægger Pressenævnet til grund, at det hvide sommerhus, der blev stillet til rådighed var i dårlig stand. Nævnet finder herefter, at TV 2 har bragt korrekt information ved at oplyse dette, og nævnet udtaler ikke sin kritik.

Pressenævnet har heller ikke mulighed for at tage stilling til, om klager og ejeren af det røde sommerhus (det hus [A] og hans kone så) havde en mundtlig lejeaftale. På baggrund af [A]s udtalelser lægger Pressenævnet imidlertid til grund, at ægteparret [A] ikke havde mulighed for at leje sommerhuset. Nævnet finder herefter, at TV 2 har bragt korrekt information ved at oplyse, at klager ikke havde "lov til at disponere over huset", og nævnet udtaler ikke kritik heraf.

Pressenævnet finder, at oplysningerne i indslaget vedrørende udlejningsdispositionerne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for [K], og de har derfor skullet efterprøves i særlig grad inden offentliggørelse, først og fremmest ved forelæggelse for klager.

På baggrund af parternes oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at TV 2 tilbød [K] at medvirke i et båndet interview eller i et studieinterview, hvilket klager afslog. [K] må navnlig på baggrund af telefonsamtalen - hvori klager imødegik kritikken vedrørende [A], [C] og [D] - have været bekendt med, at udsendelsen var kritisk over for klagers udlejningsdispositioner. Under disse omstændigheder giver offentliggørelse af oplysningerne uden yderligere forelæggelse ikke anledning til kritik.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at i en retsreportage bør en domfældt person forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales, jf. punkt C.8. Pressenævnet finder, at der er en sådan sammenhæng mellem klagers tidligere straffedom vedrørende sommerhusudlejning og klagerne i udsendelsen vedrørende samme, at der var belæg for at nævne dommen i udsendelsen, og nævnet udtaler ikke kritik heraf.

Pressenævnet finder, at TV 2 heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

Afgjort den 26. marts 2008